

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14. 8. 2012, č. j. 9038/12-1400-506218, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Hradci Králové, vznesené žalobcem ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 42/2013,

t a k t o :

Soudci správního úseku Krajského soudu v Hradci Králové **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 42/2013.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah námítky podjatosti a navazujících podání

[1] Rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14. 8. 2012, č. j. 9038/12-1400-506218, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech ze dne 6. 4. 2012, č. j. 9689/12/258930605125, kterým byl žalobce vyzván k zaplacení správního poplatku v částce 300 Kč podle položky 1 bod 1. písm. a) sazebníku (příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a sice za žádost žalobce o navrácení lhůty v předešlý stav, podanou v návaznosti na stanovení termínu zahájení daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2009 a 2010.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 23. 10. 2012, ve které navrhl, aby soud vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí nebo napadené rozhodnutí zrušil.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 6. 11. 2012, č. j. 59 Af 24/2012 – 6, věc postoupil Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 5. 2013, č. j. 5 As 157/2012 – 51,

zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení krajského soudu ze dne 6. 11. 2012 o postoupení věci Krajskému soudu v Hradci Králové.

[4] Podáním ze dne 23. 8. 2013 navrhovatel ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vznesl námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové v aktuálním obsazení a navrhl jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jakož i přikázání věci jinému soudu téhož stupně z důvodu nemožnosti věc projednat pro vyloučení všech soudců. V opačném případě podle žalobce reálně hrozí, že těmito soudci bude pokračováno v pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.

[5] Ve vyjádření ze dne 30. 9. 2013 soudci oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová uvedli, že každý z uvedených soudců s účinky pro každého z nich prohlašuje, že v dané věci se necítí být podjatým a není mu ani známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jeho nepodjatosti.

[6] Po posouzení uplatněné námítky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že návrh na vyloučení soudců Krajského soudu v Hradci Králové z projednávání a rozhodnutí věci není důvodný.

[7] Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. *„soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[8] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon [čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších ústavních předpisů)]. Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16, všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná z: <www.nssoud.cz>).

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě žalobce proti napadenému rozhodnutí žalovaného není dán důvod pochybovat o nepodjatosti

pokračování

žádného ze soudců správního úseku Krajského soudu v Hradci Králové, a to se zřetelem k jeho poměru k věci, jakož ani k jeho poměru k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům.

[10] Žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být tito soudci vyloučeni, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobcem ve zcela obecné rovině namítané pokračování v pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů. Rovněž ze spisového materiálu vztahujícího se k dané věci žádné skutečnosti svědčící pro vyloučení kteréhokoli ze soudců správního úseku Krajského soudu v Hradci Králové nevyplývají. Stejně tak ani žádný z těchto soudců se necítí být podjatým a žádnému z nich není známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jeho nepodjatosti.

[11] Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byl žalobce účastníkem. Žalobce nicméně ve své zcela obecné námitce ani v tomto směru nic netvrdí.

[12] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s., a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci správního úseku Krajského soudu v Hradci Králové nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 42/2013.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu